

Константин Величков

VI. Светлей морето...

Светлей морето, гладко кат стъкло,
и тихо в чудний блясък на зарите
кат лебед бял с разтворено крило
се лъзга ладията по вълните.

Кой знай, така кат плува, някой път
ще духне буйно вихър страховити
и с скъсани платна, с мачти разбити
ще я захвърли нейде на брегът.

Ще мине време. Тъй в зари увита,
ще минва ладия оттамо пак,
но нивга може би не ще попита

край нея проходящия моряк
за ладьята, от бурята разбита,
коя печално гний на пустий бряг.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов

Публикация

К. Величков. Съчинения в пет тома. Подбор и редакция: Илия Тодоров. Български писател, С. 1986

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6338>]